Úřední věstník
Evropské unie

CS
Řada L

2025/2654

23.12.2025

ROZHODNUTÍ KOMISE V PŘENESENÉ PRAVOMOCI (EU) 2025/2654

ze dne 17. září 2025,

kterým se prodlužuje platnost zjištění, že solventnostní režimy platné v Brazílii, Japonsku a Mexiku, které platí pro pojišťovny a zajišťovny se sídlem v těchto třetích zemích, jsou prozatímně rovnocenné solventnostnímu režimu stanovenému v hlavě I kapitole VI směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/138/ES

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady 2009/138/ES ze dne 25. listopadu 2009 o přístupu k pojišťovací a zajišťovací činnosti a jejím výkonu (Solventnost II) ([1]), a zejména na čl. 227 odst. 6 uvedené směrnice,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) V rozhodnutí Komise v přenesené pravomoci (EU) 2015/2290 ([2]) a v rozhodnutí Komise v přenesené pravomoci (EU) 2016/310 ([3]) bylo stanoveno, že solventnostní režim platný v Brazílii, Japonsku a Mexiku, který platí pro pojišťovny a zajišťovny se sídlem v těchto třetích zemích, se považuje za prozatímně rovnocenný solventnostnímu režimu stanovenému v hlavě I kapitole VI směrnice 2009/138/ES. Tato prozatímní rovnocennost byla přiznána ode dne 1. ledna 2016 na dobu deseti let. V čl. 227 odst. 6 druhém pododstavci směrnice 2009/138/ES se stanoví možnost prodloužit platnost prozatímní rovnocennosti o dalších deset let, pokud jsou nadále splněna kritéria stanovená v čl. 227 odst. 5 uvedené směrnice a s výhradou přijetí aktu Komise v přenesené pravomoci za tímto účelem. Kromě toho má být Komisi při přijímání takového rozhodnutí nápomocen Evropský orgán pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění (EIOPA).

(2) V Brazílii zákon o pojišťovnictví č. 73/1966 vyžaduje, aby pojistitelé vytvořili technické rezervy, zvláštní fondy a rezervy v souladu s kritérii stanovenými Národní radou pro soukromé pojištění (CNSP), které zaručí, že budou schopni dostát všem svým závazkům. Podle usnesení CNSP č. 3162/2014 se za minimální kapitálový požadavek (CMR) považuje vyšší z částek základního kapitálu nebo rizikového kapitálu. Základní kapitál je pevně stanovená částka vázaná na typ subjektu a na regiony, ve kterých bylo subjektu povoleno provozovat činnost, stejně tak jako rizikový kapitál, který je součtem kapitálových požadavků k upisovacímu, úvěrovému, operačnímu a tržnímu riziku. U většiny pojistitelů je rizikový kapitál vyšší než základní kapitál, čímž představuje CMR. Usnesení CNSP č. 432/2021 stanoví pravidla pro použití interního modelu jako alternativy ke standardnímu vzorci pro výpočet CMR. Existují minimální požadavky na správu a řízení společností. Pojistitelé musí mít zavedeny systémy vnitřní kontroly nad

([1]) Úř. věst. L 335, 17.12.2009, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2009/138/oj.

([2]) Rozhodnutí Komise v přenesené pravomoci (EU) 2015/2290 ze dne 5. června 2015 o prozatímní rovnocennosti solventnostních režimů platných v Austrálii, Brazílii, Kanadě, Mexiku a Spojených státech amerických, které platí pro pojišťovny a zajišťovny se sídlem v těchto zemích (Úř. věst. L 323, 9.12.2015, s. 22, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_del/2015/2290/oj).

([3]) Rozhodnutí Komise v přenesené pravomoci (EU) 2016/310 ze dne 26. listopadu 2015 o rovnocennosti solventnostního režimu pro pojišťovny a zajišťovny platného v Japonsku s režimem stanoveným ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2009/138/ES (Úř. věst. L 58, 4.3.2016, s. 55, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_del/2016/310/oj).

svou činností, informačními systémy a dodržováním právních předpisů. Za dohled nad brazilským pojišťovnictvím odpovídá orgán Superintendência de Seguros Privados (SUSEP). SUSEP spadá pod ministerstvo financí jako výkonný orgán pro pravidla stanovená radou CNSP. Jeho řídící rada má nezávislou pravomoc stanovit obecné zásady regulace a dodržování usnesení CNSP v oblasti jeho pravomoci. Pojistitelé jsou povinni předkládat orgánu SUSEP každý měsíc údaje o kapitálu, aktivech, pasivech, příjmech a výdajích, jakož i každé čtvrtletí podrobnosti o operacích, rozvahu a výkaz zisků a ztrát. Pojistitelé musí rovněž zveřejňovat své účetní závěrky, které obsahují kvantitativní a kvalitativní informace. Orgán SUSEP může uzavírat dohody a vyměňovat si informace se zahraničními orgány dohledu a od roku 2010 je signatářem memoranda o porozumění IAIS. Informace mohou být použity pouze pro účely dohledu v rámci působnosti funkcí dohledu, jež orgán SUSEP vykonává. Dále platí, že informace získané od jiných orgánů se použijí pouze pro účely uvedeného požadavku. Současní i bývalí zaměstnanci orgánu SUSEP jsou vázáni zákonem o zachování důvěrnosti.

(3) Akt, kterým se stanoví revidovaný obezřetnostní rámec pro pojišťovnictví v Mexiku, Ley de Instituciones de Seguros y de Fianzas (LISF), vstoupil v platnost dne 4. dubna 2015. V rámci LISF platí solventnostní kapitálový požadavek (SCR), který se vztahuje na upisovací rizika, finanční rizika a rizika protistran. Zátěžové testy se provádí alespoň jednou ročně (dynamické testování solventnosti). Pro výpočet SCR lze podle mexického režimu používat buď standardní vzorec, nebo interní model. Orgánem odpovědným za dohled nad poskytovateli životního i neživotního pojištění v Mexiku je Comisión Nacional de Seguros y Fianzas (CNSF). Ta má nezávislou pravomoc udělovat nebo odebírat pojišťovnám licence. Pojistitelé musí komisi CNSF alespoň jednou za čtvrt roku vykazovat údaje o své organizaci, činnostech, účetnictví, investicích a kapitálu. Pojistitelé musí rovněž poskytovat informace o svých cílech, politikách a postupech při ponechávání, převádění nebo zmírňování rizika a zveřejňovat kvantitativní a kvalitativní informace o svých činnostech, technické a finanční situaci a rizicích. CNSF může spolupracovat a vyměňovat si informace se zahraničními orgány dohledu, pokud existuje dohoda o výměně informací. V platnosti je řada takových dohod a od roku 2014 je CNSF signatářem memoranda o porozumění IAIS. Pokud mezi CNSF a zahraničním orgánem dohledu existuje dohoda o výměně informací, musí CNSF požádat příslušný zahraniční orgán dohledu o jeho předchozí souhlas před tím, než informace, které od něj získal, zpřístupní další straně. Současní ani bývalí zaměstnanci CNSF nesmějí poskytovat důvěrné informace. Požadavky profesního tajemství jsou stanoveny ve vnitrostátních právních předpisech a jakékoli porušení profesního tajemství se postihuje.

(4) V Japonsku je solventnostní režim stanoven v zákoně o pojišťovnictví a ve vyhlášce o pojišťovnictví. Japonsko má nezávislý orgán dohledu nad pojišťovnictvím, který má nezbytné pravomoci a zdroje k plnění svých úkolů, japonskou agenturu pro finanční služby (JFSA). JFSA pracuje na zavedení nového solventnostního režimu založeného na solventnostním poměru vycházejícím z ekonomické hodnoty (ESR), přičemž výpočet solventnosti na základě nového režimu se fakticky začíná provádět v účetním období, které končí dne 31. března 2026. Pojistitelé a zajistitelé musí JFSA předkládat rozsáhlé zprávy a JFSA má rozsáhlé pravomoci k restrukturalizaci nebo likvidaci pojistitelů a zajistitelů v obtížích. V případě poskytovatelů životního i neživotního pojištění může orgán dohledu zasáhnout při překročení tří různých prahových hodnot, jež jsou označeny jako různé „ukazatele míry solventnosti“ (Solvency Margin Ratios, SMR) a jsou vyjádřeny jako poměr dvojnásobku kapitálu vyděleného kapitálovým požadavkem označovaný jako „celkové riziko“. Metrika tohoto „celkového rizika“ zohledňuje upisovací rizika a úrokové, tržní, operační a katastrofické riziko. V případě katastrofického rizika a rizika plynoucího z minimální záruky jsou akceptovány interní modely. JFSA má pravomoc ukládat určitá nápravná opatření i v případě, že není překročena nejvyšší prahová hodnota pro intervenci orgánu dohledu, například formou výzvy pojistitelům k přijetí opatření ke zlepšení ziskovosti, úvěrového rizika, stability či rizika likvidity. Klesne-li SMR pod 0 %, je JFSA oprávněn nařídit úplné či částečné pozastavení výkonu činnosti. JFSA je od června 2011 rovněž signatářem memoranda o porozumění IAIS. Dne 30. ledna 2023 podepsal orgán EIOPA s JFSA rámec spolupráce týkající se spolupráce v oblasti dohledu nad pojišťovnictvím. Zaměstnanci orgánu JFSA podléhají přísným požadavkům na zachovávání profesního tajemství. Pravidla a postupy, jimiž se JSFA řídí, zajišťují náležitou ochranu důvěrných informací získaných od zahraničních orgánů dohledu. Všichni stávající i bývalí zaměstnanci orgánu JFSA jsou povinni zachovávat důvěrnost veškerých informací, s nimiž se seznámí při plnění svých pracovních povinností. Za neoprávněné zpřístupnění takových informací hrozí disciplinární sankce, trestní vyšetřování a trest. S informacemi od zahraničních orgánů dohledu, které jsou označeny jako důvěrné, se nakládá odpovídajícím způsobem a tyto informace jsou používány pouze pro účely s daným zahraničním orgánem sjednané.

(5) Na základě součinnosti orgánu EIOPA a s ohledem na solventnostní požadavky platné v Brazílii, Japonsku a Mexiku je zřejmé, že solventnostní režimy platné v Brazílii, Japonsku a Mexiku, které se vztahují na pojišťovny a zajišťovny se sídlem v těchto třetích zemích, nadále splňují kritéria stanovená v čl. 227 odst. 5 směrnice 2009/138/ES. Je proto vhodné prodloužit platnost zjištění stanoveného v rozhodnutí v přenesené pravomoci (EU) 2015/2290 a v rozhodnutí v přenesené pravomoci (EU) 2016/310, že uvedené solventnostní režimy jsou prozatímně rovnocenné solventnostnímu režimu stanovenému v hlavě I kapitole VI směrnice 2009/138/ES. Komise však může provést zvláštní přezkum, kdykoli si příslušný vývoj včetně mezinárodního vývoje vyžádá opětovné posouzení rovnocennosti stanovené tímto rozhodnutím. Takovéto pravidelné nebo zvláštní přezkumy mohou vést ke změně nebo zrušení tohoto rozhodnutí. Komise by proto za součinnosti orgánu EIOPA měla i nadále sledovat vývoj solventnostních režimů platných v Brazílii, Japonsku a Mexiku a plnění podmínek, na jejichž základě bylo toto rozhodnutí přijato,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Solventnostní režimy platné v Brazílii, Japonsku a Mexiku, které platí pro pojišťovny a zajišťovny se sídlem v těchto třetích zemích, se nadále považují za prozatímně rovnocenné režimu stanovenému v hlavě I kapitole VI směrnice 2009/138/ES.

Článek 2

Prozatímní rovnocennost se prodlužuje na období ode dne 1. ledna 2026 do dne 31. prosince 2035.

Článek 3

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

V Bruselu dne 17. září 2025.

Za Komisi
předsedkyně
Ursula VON DER LEYEN